

ГЛАВА XX.

Прѣбываніе Іаковлево у Лавана.

Кога ся изминали четиринадесять-тѣ години, Іаковъ казалъ Лавану: „Азъ ти служихъ вѣрно; кога дойдохъ при тебе, твое-то иманіе бѣ не голѣмо; сега ты станѣ богатъ. И азъ трѣбѣ да ся грижѣ за дѣца-та си: отпусти мя да си идѣ въ отечество-то.“ Лаванъ, като зналъ, че Іаковъ дѣйствително много содѣйствоваль да ся умножи иманіе-то му, отговорилъ му ласково: „можѣ ти ся, остани у мене още нѣколко время; азъ видѣхъ, че мя благослови Богъ, откакъ дойде ты въ дома-тѣ ми; опрѣдѣли си самъ платѣ за трудове-тѣ си.“ Іаковъ си назначилъ платѣ всички-тѣ пѣстры ягнета и козлета, колко-то ся родятъ въ стадо-то Лаваново. Лаванъ ся согласилъ.

Подиръ това Іаковъ останѣлъ да работи още Лавану и прѣтърпѣваль много непріятности. Ако ся загубеше нѣкое добытьче отъ стадо-то, или ако ся расхѣсаше отъ дивы звѣрове, Іаковъ былъ принужденъ да плаща за него Лавану. Возъ това Лаванъ нѣколко пѣти прѣмѣняваль условіе-то, което бѣ направилъ съ Іакова. Нѣ Богъ былъ покровитель и защитникъ Іакову. Кога Лаванъ назначаль въ заплатѣ Іакову пѣстры-тѣ новорождены ягнета и козлета, тогава ягнета-та ся раждали всички-тѣ пѣстры; а кога, на другъ-тѣ годинѣ, Лаванъ прѣмѣняль условіе-то и въ дѣлъ на Іакова назначаль бѣлы-тѣ ягнета, тогава ягнета-та ся раждали всички-тѣ бѣлы. По тойзи начинъ Іаковъ, мало-по-мало, разбогатѣлъ, придобылъ голѣмы стада овчи и кози; това му дало возможность да държи много слугы и да купи множество другъ добытъкъ.